

Кардинал Йосиф Сліпий

Кардинал Йосиф Сліпий народився 17 лютого 1892 року на Галичині. Після закінчення народної школи студював теологію у Львові, а з осені 1912 року – у Інсбруку, де здобув 1918 року ступінь доктора богословія.

Рукоположений митрополитом Андреем Шептицьким, молодий священник продовжував свої студії.

1922 року Йосиф Сліпий – професор догматики духовної семінарії у Львові, а з кінця 1925 року її ректор. Під його безпосереднім керівництвом духовна семінарія була розбудована у Греко-католицьку Богословську Академію.

Друга світова війна стала поворотним пунктом у житті Йосифа Сліпого. Окупація Західної України більшовиками поставила українську церкву у важкі умови. Літній і прикутий до ліжка хворобою митрополит Андрей Шептицький мусив думати про наступника. Його вибір упав на ректора академії. Папа Пій XII пішов назустріч пропозиції Кир Андрея й номінаційною грамотою 25 листопада 1939 року призначив о.Йосифа Сліпого титулярним архієпископом з правом наступництва на митрополичому престолі. Рукоположення відбулося у митрополичій приватній каплиці.

У роки німецької окупації (1941-1944) владика Йосиф відновив духовну семінарію, а також діяльність Богословського наукового товариства. Після звільнення Львова від німецької окупації радянська влада почала жорстокі переслідування релігійних діячів, особливо греко-католиків. 11 квітня 1945 року Йосиф Сліпий був заарештований і засуджений на 8 років примусових робіт. Причиною розправи стала відмова кардинала Й.Сліпого порвати з Римом й підпорядкувати українську греко-католицьку церкву Московському патріархові.

У засланні український греко-католицький ієрарх зумів протиставитися усім спокусам та залишитися вірним апостольській церкві, хоч відреченням він міг би купити собі волю й навіть почесні. Відмова від зради призвела до нових судів. Після восьми років його знову засудили на невизначений час. Втретє його засудили в 1957 році на сім років ув'язнення і каторжних робіт, а вчетверте – у 1962 році – до ув'язнення в Мордовії. Кир Йосиф пробув на засланні майже 18 років.

Крім церкви за його звільнення боролося багато політичних і культурних діячів.

25 французьких визначних інтелектуалів (зокрема 8 членів Академії "безсмертних") та 113 французьких послів підписали петицію у справі звільнення владика-в'язня. Врешті, за

особистим клопотанням папи Івана XXIII, Микита Хрущов змушений був звільнити митрополита Йосифа із заслання. Він був висланий із СРСР.

З цього часу починається новий період в житті "Ієрарха незбагненого Божого Провидіння".

Після приїзду українського Митрополита до Риму він почав активну діяльність: відновив на чужині колишню Львівську духовну академію (Український Католицький Університет), Монастир Студитів, діяльність Українського Богословського Товариства та видання часопису "Богословіє".

Серед цієї праці застав Блаженнішого Владику пам'ятний день 25 січня 1965 року, коли його було обрано кардиналом і владикою Української греко-католицької церкви.